

alle tilfælde er der tale om en foranstaltning for et barn eller en ung med ophold i eget hjem.

Som noget nyt indeholder forslaget til bestemmelsen om aflastningsophold krav om, at aflastningsopholdet skal finde sted på en døgninstitution, i en plejefamilie eller på et andet godkendt opholdssted.

I praksis bruges aflastningsophold også i kombination med døgnanbringelse på en institution/opholdssted. I disse tilfælde er aflastningsopholdet en integreret del af døgnanbringelsen, jf. stk. 2, nr. 11.

Ad nr. 6

Efter bestemmelsen kan der udpeges en personlig rådgiver for barnet eller den unge. En personlig rådgiver udpeges for børn og unge, der skønnes at have behov for vejledning og rådgivning vedrørende fx arbejde, uddannelse, fritid eller som led i et vilkår ved tiltalefrafald.

Afgørelse om foranstaltningen kan træffes uden forældremyndighedsindehaverens samtykke, jf. forslagens § 39.

Foranstaltningen kræver i princippet ikke den unges samtykke, men beskikkelse af en personlig rådgiver for en ung, der udtrykkelig modsætter sig dette, vil dog som regel være udsigtsløs.

Ad nr. 7

Efter bestemmelsen kan der udpeges en fast kontaktperson for barnet eller den unge. En fast kontaktperson udpeges for børn og unge, der skønnes at have behov for en fast voksenkontakt, som barnets eller den unges familie ikke formår at opfylde. Kontaktpersonens opgave er således at være til rådighed, når barnet eller den unge har behov for en voksen til at tale med, blive trøstet af m.v. Der er derfor tale om en opgave, der principielt kan blive aktuel døgnet rundt.

Da kontaktpersonens opgaver – i modsætning til en personlig rådgivers opgaver – ligger på et nært personligt plan, er det væsentligt, at den, der udpeges, er en person, som barnet eller den unge med tryghed vil henvende sig til. En mulig kontaktperson vil derfor ofte skulle findes i barnets eller den unges nære omgivelser, fx en pædagog, en lærer, en klubmedarbejder, en idrætstræner eller en anden voksen person, som barnet eller den unge har tillid til.

Afgørelse om foranstaltningen kan træffes uden forældremyndighedsindehaverens samtykke, jf. forslagens § 39.

Ad nr. 8

Bestemmelsen giver adgang til at yde støtte til dækning af udgifter, som familien får som en følge af

de øvrige under stk. 2, nr. 1-5 nævnte foranstaltninger. Der vil således fx kunne ydes tilskud til tabt arbejdsfortjeneste som følge af familiebehandling iværksat efter nr. 3 og 4.

Udgifterne kan ydes til forældremyndighedsindehaveren i det omfang, denne ikke har midler til afholdelsen. Det afgørende for bedømmelsen af trangen vil være, om udgiften vil bringe et i øvrigt rimeligt budget ud af balance. Hvis familiens økonomi er meget anstrengt, kan der også ydes hjælp til mindre udgifter.

Ad nr. 9

Bestemmelsen giver mulighed for at yde økonomisk bistand som en formålsbestemt foranstaltning for at undgå et barns eller en ungs anbringelse eller fremme en hjemgivelse eller støtte en stabil kontakt mellem forældre og børn under en anbringelse uden for hjemmet.

Hjælp i medfør af bestemmelsen er ikke transbestemt, men det er en forudsætning for støtten, at der er en klar sammenhæng mellem ydelsen af hjælp og muligheden for at undgå anbringelse/fremme hjemgivelse. Det er derfor af væsentlig betydning, at støtten indgår som et led i en samlet løsning af familiens problemer, og at støtten tilsigter at sætte familien i stand til selv at klare sine vanskeligheder. Bestemmelsen giver ikke mulighed for at yde en familiehjælp til løbende forsørgelsesudgifter.

Som eksempler på bestemmelsens anvendelsesmuligheder kan nævnes hjælp til bedre bolig, fx hjælp til istandsættelse, flytning og indskud, sanering af gæld eller betaling af mindre anskaffelser.

Bestemmelsen giver ligeledes mulighed for at yde hjælp til udgifter i forbindelse med forældremyndighedsindehaverens samvær med barnet eller den unge under anbringelsen.

Ad nr. 10

Bestemmelsen giver mulighed for at yde hjælp til dækning af forældrenes udgifter ved barnets eller den unges kost/efterskoleophold, uden at der skal ske en egentlig anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet. Bestemmelsen vil kunne anvendes i en række tilfælde, hvor barnet eller den unge har et særligt behov for støtte, jf. stk. 1, men hvor barnets/den unges problemer er mindre alvorlige end det, der danner grundlag for en anbringelse uden for hjemmet.

Den økonomiske støtte ydes i det omfang, forsøgeren ikke selv har midler dertil.

Der vil fortsat være tilfælde, hvor der er behov for, at et ophold på en kost- eller efterskole sker som led